

תת"ע 1490/01/18 - מדינת ישראל נגד אבו רקייק אברהים

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1490-01-18 מדינת ישראל נ' אבו רקייק אברהים

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד

מדינת ישראל

הנאשם:
אבו רקייק אברהים

החלטה

לפני בקשה לביטול הכרעת דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון בעניינו.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגת רכב בשכרות. אין חולק כי הנאשם קיבל לידי את ההזמנה לדיון ובה מועד הדיון אך לא התייצב לדיון. הוא הורשע בהיעדרו והוצא נגדו צו הבאה.

הנאשם מנמק בקשתו בכך שהוא נכה 100% וסובל ממחלת שרירים. לדבריו, לא הוסבר לו שעליו להתייצב בבית המשפט. הנאשם טוען כי הפקיד סך נכבד של 5000 ₪ לצורך ביטול צו ההבאה שהוצא, . הוא מיוצג ואין חשש שלא יופיע לדיונים בעניינו. עוד הוא טוען כי יש לו טענות "כבדות משקל" בנוגע לאישום וכן טענות "לפגמים" באיכות הראיות.

דיון והכרעה

שני טעמים עשויים להצדיק את ביטולה של הכרעת הדין שניתנה. המבקש אינו מוכיח קיום מי מהם בעניין זה.

טעם ראשון הוא קיום הסבר סביר לאי התייצבות הנאשם לדיון. הנאשם אינו חולק כי קיבל את ההזמנה לדיון ובה מועד הדיון. טענתו כי לא התייצב לדיון משום שלא לא הוסבר לו כי עליו להתייצב איננה משכנעת. ברור כי הנאשם היה צריך לכל הפחות לעיין בדוח ההזמנה לדיון שניתן לו ולא לסמוך על כך שכל המידע הכלול בו יימסר לו גם בעל פה על ידי השוטרים בשטח.

הטעם השני הוא חשש לגרימת עיוות דין לנאשם. על מנת לבסס חשש כזה אין די בטענות בעלמא אלא הנאשם נדרש לפרט את הגנתו ולגבות טענותיו בתצהיר ואסמכתאות אחרות, אם ישנן. כך נאמר: "במסגרת בקשה לביטול פסק-הדין

על הנאשם לפרוס בכתב את מכלול הטענות התומכות בבקשתו. הדבר דומה, בשינויים המחויבים, לדרך שבה נדונה בקשה לרשות ערעור המוגשת לבית-המשפט העליון בענייני תעבורה [...] גם במקרה זה אין בידי המבקש זכות קנויה להליך נוסף בעניינו במסגרת ערעור שני. עליו לשכנע את בית-המשפט, במסגרת הבקשה בכתב, כי יש בידו נימוקים טובים המזכים אותו לכך. לסיכום, הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש. לאחר שיעיין בית-המשפט בבקשה הוא מוסמך לדחותה על סמך הדברים האמורים בה בלבד" [רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(6) 793, 803-804 (2003)]

בענייננו זולת אמירות בעלמא בדבר "פגמים באיכות הראיות" או טענות "כבדות משקל" בנוגע לאישום לא פורט דבר. מכאן שלא הונחה תשתית לחשש מפני גרימת עיוות דין לנאשם עקב דחיית בקשתו.

לפנים משורת הדין, אורה על ביטול פסק הדין כפוף לכך שהנאשם ישלם סך ₪ 750 כהוצאות לטובת אוצר המדינה עד 20.8.18. לא ישולמו ההוצאות כאמור - יראו בקשה זו כבקשה שנדחתה על כל המשתמע מכך. יצוין כי אין בהחלטה זו כדי להכריע בגורל הסך שהפקיד הנאשם, לטענתו, לצורך ביטול צו ההבאה וזה יישאר ללא שינוי לצורך הבטחת התייצבות הנאשם לדיונים עד תום ההליך בעניינו.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תשע"ח, 06 יולי 2018, בהעדר הצדדים.